

சிவமயம்

சிவன் வீதி, உரும்பிராய் கிழக்கை
பிறப்பிடமாகவும் வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட
அமரர் திருமதி.பூயதி-சிவன்மாதா

அவர்களின் அமரத்துவம் குறித்த

நினைவு யலர்

31-05-2009

சிவன் வீதி, உரும்பிராய் கிழக்கை
பிறப்பிடமாகவும் வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட

அமரர்
திருமதி.புயதி-சிவ்வத்துரை

அவர்களின் அமரத்துவம் குறித்த

நினைவு டலர்*

31-05-2009

சமர்ப்பணம்

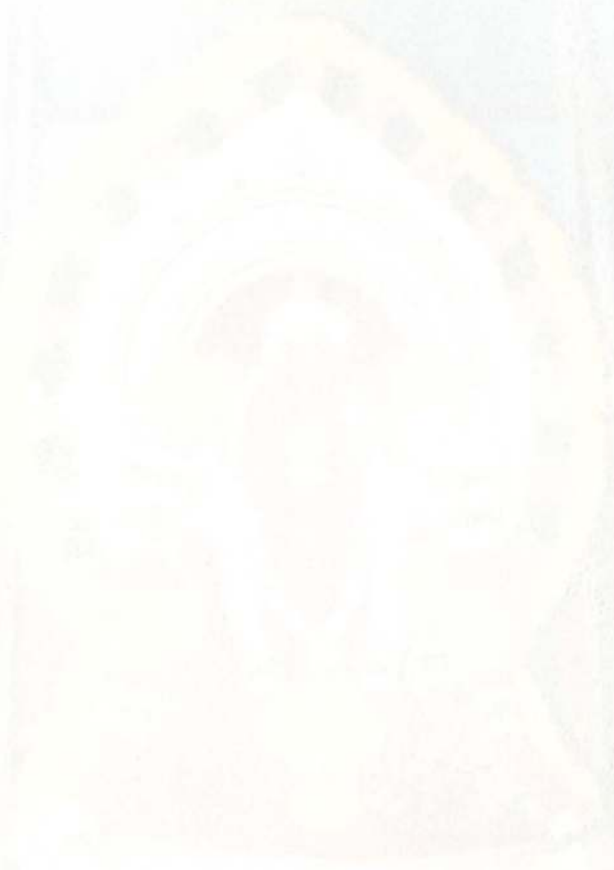
எமது தீனையில்
என்றும் அடியாது வியாபித்திருக்கும்
எங்கள் அன்புத் தொய்வுத்தன் ஆத்மர
என்பெருமான் திருவடி கீழில் தீத்திய
ஆத்ம சடத்தீபை வேண்டும் என
பிரார்த்தித்து எமது அன்பையும் இத
தீனைவு மலத்தனையும் அமரத் தம்
பாதங்களில் கரணிக் கையாக
சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

—குடும்பத்தினர்—

உரும்பிராய் ஸ்ரீ காமாட்சி அம்பாள்

சான்றிதழ் பெரியாறு நூல் பதிப்பகம்

அறிஞர்
நினைவு...

தாய்மடி

1916-06-05

இறவுடி

2009-05-11

அமர்

திருமதி.பூபதி-சின்னத்துரை

திதி வெண்பா

வல்லிபுரம் கனிஷ்ட புதல்வி

அமர் சின்னத்துரையின் மனைவி

எங்கள் பாசயிக்கு அன்னை பூபதி

விரோதி வருஷம்

சித்திரைத் திங்கள் அபரபட்ச

துதியை திதியில்

எம் பெருமாட்டி ஆட்கொண்டாளே..

പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു

പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു

മുദ്രണം

1918-00-00

മുദ്രണം

1902-00-00

പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു

പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു

പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു
പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു
പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു
പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു
പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു
പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു
പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു
പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു
പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു
പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു

தோத்திரப் பாடல்கள்

திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயகர் காப்பு

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தினிளம்பிகை போலு மெயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே

தேவாரம்

கருவுற்ற நாள் முதலாக உன் பாதமே காண்பதற்கு
உருகிற்று என் உள்ளமும் நானும் கிடந்து அலைந்து உய்தெழுதேன்
திருவொற்றி ஊரானே திருவாலவாயானே திருவாசுரானே
ஒரு பற்றில்லாமையும் கண்டிரங்காய் கட்சி ஏகம்பனே

தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர்
தூவெண்மதி கூடி
காடுடைய சுடலைப் பொடி பூசியென்
உள்ளங் கவர் கள்வன்
ஏடுடையமல ராள்முனை நாட்பணிந்
தேத்தவருள் செய்த
பீடுடைய பிரமா புரமேவிய
பெண் மானிவ னன்றே

திருவாசகம்

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே
பொய்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்

செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
செல்வமே சிவபெருமானே
இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே

மெய்தான் அரும்பசி விதிர் விதிர்த்துன்
விரை யார் கழற்கென்
கைதான் தலை வைத்துக் கண்ணீர்
ததும்பி வெதும்பியுள்ளம்
பொய் தான் தவிர்த்துன்னைப் போற்றி
சய சய போற்றி யென்றுங்
கைதான் நெகிழ விடேன் உடையா
யென்னைக் கண்டு கொள்ளே...

கண்களிரண்டும் அவன் கழல் கண்டு களிப்பன ஆகாதே
காரிகையார்கள் தம் வாழ்விலென் வாழ்வு கடைப்படும் ஆகாதே
மண்களில் வந்து பிறந்திருமாறு மறந்திடும் ஆகாதே
மாலறியா மலர்ப் பாதமிரண்டும் வணங்குவதும் ஆகாதே
பன்களி கூர்தரு பாடலோடாடல் பயின்றிருங் ஆகாதே
பாண்டி நன் னாருடை யான்படை ஆட்சிகள் பாடுவதும் ஆகாதே
விண்களி கூர்வதோர் வேதகம் வந்து வெளிப்படும் ஆகாதே
மீன்வலை வீசிய கானவன் வந்து வெளிப்படும் ஆயிடிலே

திருவிசைப்பா

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியைக்
கரையிலாக் கருகைமா கடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்ற எஞ்சிவனைத்
திருவீழி மிழலை வீற்றிருந்த
கொற்றவன் றன்னைக் கண்டு கண்டுள்ளம்
குளிர வென்கண் குளிர்ந்தனவே

ஒளிவளர் விளக்கே உவப்பிலா வொன்றே
 உணர்வுகூழ் கடந்ததோர் உணர்வே
 தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே
 சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே
 அளிவளருள்ளத் தானந்தக் கணியே
 அம்பல மாடரங்காக
 வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந்தாயைத்
 தொண்டனே விளம்புமா விளம்பே

தனதனற் றோழா சங்கரா சூல
 பாணியே தானுவே சிவனே
 கனக நற்றூணே கற்பகக் கொழுந்தே
 கண்கள் மூன்றுடையதோர் கரும்பே
 அனகனே குமர விநாயக சனக
 வம்பலத் தமரர் சேகரனே
 நுனு கழலிணையென் னெஞ்சிறு ளினிதாய்த்
 தொண்டனேன் நுகருமா நுகரே

திருப்பல்லாண்டு

சீரும் திருவும் பொலியச் சிவலோக
 நாயகன் திருசேவடிக்கீழ்
 ஆரும் பெறாத அறிவு பெற்றேன்
 பெற்றதார் பெறுவாருலகில்
 ஊருமுலகுங் கழறவுழறி யுமை
 மணவாள னுக்காட்
 பாரும் விசம்பும் அறியும் பரிசு
 நாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே

மன்னுக தில்லை வளர்க நம் பக்தர்கள்
 வஞ்சகர் போய கல
 பொன்னின்செய் மண்டபத்துள்ளே புகுந்து
 புவனியெல்லாம் விளங்க

அன்னநடை மடவாள் உமைகோன்
அடியோமுக் கருள் புரிந்து
பின்னைப் பிறவி யறுக்க நெறிதந்த
பித்தற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டியமுதிடப்
பாற்கட லீந்த பிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லை தன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற தில்லைச்
சிற்றம்பலமே யிடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயிலவல் லானுக்கு
பல்லாண்டு கூறுதுமே

திருப்புராணம்

இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப்
பின் வேண்டுகின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்
டேல் உன்னை யென்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும்
நான் மகிழ்ந்து பாடி
அறவாநீ ஆடும் பொழுது உன்னடியின்
கீழ் இருக்க என்றார்

வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகு சைவத் துறை விளங்கப்
பூத பரம்பரை பொலியப் புனிதவாய் மலர்ந்தமுத
சீதவள வயற் புகலித் திருஞான சம்பந்தன்
பாதமலர் தலைக் கொண்டு திருத் தொண்டு பரவுவாம்

திருப்புகழ்

பக்தியால் யானுகைப் பலகாலும்
பற்றியே மாதிருப் புகழ்பாடி
முத்தனா மாறெனைப் பெருவாழ்வின்
முத்தியே சேர்வதற்கருள்வாயே
உத்தமா தான சற்குணர் நேயா
ஒப்பிலா மாமணிக் கிரி வாசா
வித்தகா ஞான சந்நிதி பாதா
வெற்றி வேலாயுதப் பெருமாளே

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க! மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரக செய்க! குறைவிலா துயிர்கள் வாழ
நான்மறை அறங்கள் ஓங்க! நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் கைவந்தி விளங்குக உலகமெல்லாம்

அமர் திருமதி பூபதி - சின்னத்துரை அவர்களின் வாழ்க்கை வாலாறு

சிவபூமி என்று சிறப்பிக்கப்படும் ஈழமணித் திருநாடு. இந்து சமுத்திர நித்திலம் என்ற புகழைப் பெற்ற இலங்காபுரியின் சிரமென விளங்குவது யாழ்ப்பாணம். யாழ்ப்பாணத்தின் பெரும் பிரிவுகளில் ஒன்று வலிகாமம் கிழக்கு. சைவமும் தமிழும் ஓங்கி வளர்ந்த இடம் உரும்பிராய் என்னும் சிற்றூர்.

இவ்வூர் மக்கள் சைவத் தமிழ் பாரம்பரியத்தைப் பேணி வாழ்கின்றவர்கள். இவர்களில் வல்லிபுரம்-பொன்னுப்பிள்ளையின் கனிஷ்ட புத்திரியாக செல்வி பூபதி-வல்லிபுரம் அவர்கள் அவதரித்தார். இவர் காலஞ்சென்ற வள்ளிப்பிள்ளை, செல்வமுத்து ஆகியோரின் சகோதரியுமாவார்.

செல்வி பூபதி-வல்லிபுரம் தனது கல்வியைக் கற்று ஒழுக்க சீலராக வளர்ந்து வரும் காலத்திலே தனது திருமண வயதினை அடைந்தவுடன் அவருக்கு திருமணம் செய்ய பெற்றோர்கள் தீர்மானித்தனர். அதன் பயனாக 1935ம் ஆண்டு நாகமுத்து-சின்னத்துரை அவர்களும் செல்வி பூபதி-வல்லிபுரம் அவர்களும் இவ்வாழ்க்கையில் இனிதே இணைந்து கொண்டார்கள்.

“இவ்வாழ்வர னென்பர னியல்புடைய மூவர்க்கும்
தல்லாற்றி னின்ற துணை”

என்ற வள்ளுவர் வாக்குக்கு ஏற்ற வண்ணம் இவ்வூரில் இலட்சியத் தம்பதியராக வாழ்ந்து வந்தனர். சின்னத்துரை-பூபதி தம்பதியர் உரும்பிராய் காளி அம்மனின் திருவருளால் பெற்றெடுத்த பிள்ளைகளுக்கு சக்திதேவி, சீவரட்ணம், சந்திராதேவி, வசந்தாதேவி, பத்மநாதன், திருநாவுக்கரசு, காலஞ்சென்ற நவரட்ணராஜா, கிருஷ்ணகுமார் என்றே நாமங்களைச் சூட்டினார்கள்.

துணைவர் 1967ம் ஆண்டு இறைபதம் அடைந்தார். இதனால் பூபதி அம்மையார் செய்வதறியாது திகைத்தார். கணவனை இழந்து கைமை எய்திய பொழுதிலும் தமது பிள்ளைகளை கண்ணை இமை காப்பது போல காத்து பிள்ளைகளுக்கு எவ்வித குறையுமின்றி

நல்கல்வியும், நல்வாழ்வும் அமைத்துக் கொடுத்தார். மறுபுறம் தனது இஷ்ட தெய்வமான காளியம்மனுக்கு கூட்டுப் பிரார்த்தனையை (பஜனை) ஆரம்பித்து அதனையும் முன்னின்று நடத்தி அம்மனின் சேவகியாகவும் தன்னை அர்ப்பணித்து வாழ்ந்து வருகின்ற வேளையில் விரோதி வருடம் சித்திரைத் திங்கள் 28ம் நாள் (11-05-2009) அன்று அபரபக்கத்துத் துதியைத் திதியில் கேட்டை நட்சத்திரம் பொருந்தி வந்த புண்ணிய வேளையில் உரும்பிராய் ஊரில் சின்னத்துரை-பூபதி அவர்கள் எல்லாம் வல்ல இறைவியாகிய காளியம்மனின் திருவடிகளை அடைந்தார்.

“வையத்துள் வடிவ்வடிவெல் வடிவ்வன் வடிவூறையுய்
வெய்வத்துள் வைக்கப்படும்” (கிருக்குறள்)

புரியல்லை....

என்கை மன்குத்துவருங்கு!

மடக்கழித் தீர்கள்
மனல்விட்டு கேட்டீர்கள்.....
பேரதுமடா, என் தீல்
என்னுடன் என்று
புரியாத புதிராக நானும்
பயணிக்க, வீமனாம்
நடுவான் சென்று
மீண்டும் தரையறங்க்....
தங்களைக் கடின வைத்தது
ஆனால் அப்பேரதும்.....
புரியல்லை மீண்டும்
ஆவணிக் தீர்கள் உங்களுடன்

தரன் இருப்பேன் என்றேன்
 சர் பேய் வர! என
 வழியனுப்ப வைத்தீர்கள்
 சீத்திரைத் தீர்கள் வந்ததும்
 என் மகன் வருவான்
 மறு தீர்கள் என
 மனைக் கதவுகளை திறந்து
 வழியேல் விழ வைத்து
 கரத்தீர்த்தீர்களே... அப்பேர்தும் புரியவில்லை!
 பலரும் பலன் பெறும் வகையல்
 பரசுமுடன் பரசை கட்டினீர்கள்
 தேசமுடன் உல்களை அம்மர, அம்மம்மர,
 வேவியரச்ச்சு, பூபுத் அக்கர எனப் பலரும்
 கூவ் அழைப்பார்களே.....!
 இப்பேர அந்த ஓல்கள் எல்லாம்
 மொளையாக்கியதைக் கண்டு தெஞ்சு
 என்மனைபேயல் குழுறுகிறது அம்மர!
 இச்செய்த் கூறவர
 என் தரயே என்னை அழைத்தீர்கள்?
 ஆனவல்.... இப்பேரது புடித்தது
 உல்களுடைய அப்பேரதை ஏக்கம்
 தரன், சீத்தீக்கத் தவறியவனாக
 எல்க் எல்க் மனைனுள் அழுக்கன்றேன்
 என் தரயே
 என்னை மன்னித்து விடுங்கள்!

-மகன் கிருஷ்ணகுமார்-

கௌரி காப்பு

விநாயகர் துதி

முன்னின்று செய்யுள் முறையாகப் புனைவதற்கு
என்னின்றருள் செய் எலிவா கனப்பிள்ளாய்
சொற்குற்ற மொடு பொருட்குற்றம் சோர்வு தரும்
எக்குற்றமும் வராமற்கா.

வேண்டுகூறு

காப்பெடுக்க வந்தேனே கௌரியம்மாள் தாயாரே
காத்தென்னைத் தேற்றிடுவாய் காளிமகா தேவியாரே
காலமெல்லாம் நின்னரிய காப்பெடுத்தே வாழ்ந்திடுவேன்
எண்ணும் கருமம் இனிதாக முடித்திடுவாய்
பண்ணும் வினையாவும் பனிபோலப் போக்கிடுவாய்
உண்ணும் உணவாக உயிரினுக் குயிராக
என்றும் இருந்தே எனைக்காத்து வந்திடுவாய்
காடும் கடந்துவந்தேன் மலையும் கடந்துவந்தேன்
காளிமகா தேவியாரே காப்பெனக்குத் தந்திடுவாய்
சூலம் கொண்டவளே சுந்தர முகத்தவளே
அரியை உடையவளே அம்மா காளி தாயே
கொடியமகி ஷாசரனைக் கூறுபோட்டவளே
அசுரக் குணம்யாவும் அழிக்கும் சுடர்க்கொடியே
சிவனை நினைந்தல்லோ சீர் விரதம் நீயிருந்தாய்
பரனை நினைந்தல்லோ பதி விரதம் நீயிருந்தாய்
அரனை நினைந்தல்லோ அம்மாநீ நோன்பிருந்தாய்
சங்கரனை எண்ணியல்லோ சங்கரிநீ நோன்பிருந்தாய்
ஐங்கரனைப் பெற்றவளே அன்றுநீ நோன்பிருந்தாய்
விரதத்தை கண்டே விழித்தான் சிவனவனும்
அம்மா உமையனைத்தே அருள் மாரி பொழிந்தானே
வகையாறுப் படலமிதை வழிவழியாய்க் காட்டினவீர்

நெறியறியாத் திகைப்போர்க்கு நெறிமுறையைக் காட்டிடுவாய்
 காப்பைப் புனைந்துவிடு காலபயம் ஓட்டிவிடு
 நூலைப் புனைந்துவிடு நுண்ணறிவை ஊட்டிவிடு
 வல்லமையை தந்து விடு வையகத்தில் வாழ்விடு
 காளிமகா தேவியாரே காப்பருளும் தேவியாரே
 காப்பைப் புனைபவளே காப்பாய் இருப்பவளே
 நாடு செழிக்க வென்றே நற்காப்பு அருளும்மா
 வீடு செழிக்கவென்றே விழைகாப்பு அருளும்மா
 நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு நறுங்காப்பு அருளும்மா
 அல்லல் அறுப்பதற்கே அருட்காப்பு அருளும்மா
 பிள்ளை அற்றவர்க்குப் பெருங்காப்பு அருளும்மா
 பூமணியே மாமணியே புனிதவதி தாயவளே
 நான்விரும்பும் காப்பை நலமுடன் தாருமம்மா
 கல்வி சிறப்பதற்குக் கலைமகளே வாருமம்மா
 செல்வம் சிறப்பதற்கு திருமகளே வாருமம்மா
 வீரம் சிறப்பதற்கு வீரசக்தி தாருமம்மா
 பாட்டுடைத் தலைவியாரே பராசக்தி தாயவளே
 ஏட்டுடைத் தலைவியாரே எல்லாம் மிகு வல்லபையே
 காப்பெடுக்க வந்தேனம்மா கனிவுடனே பாருமம்மா
 பால் பழங்கள் வெற்றிலைகள் பல்வகைத் திரவியங்கள்
 நானுமக்குத் தாரேனம்மா நயந்தென்னைக் காருமம்மா
 காளிமகா தேவியாரே காசினிக்கு வித்தவளே
 வித்தை விதைப்பவளே வினைகாக்கும் காப்பவளே
 எத்தால் வாழ்ந்திடுவோம் எல்லாம் உமதருளே
 காசினியில் வேற்றுமையை கணப்பொழுதே மாற்றிவிட்டால்
 ஏசலின்றி வாழ்ந்திடுவோம் ஏத்துபுகழ் தேவியாரே
 காப்பெனக்குப் போட்டுவிட்டால் கல்மனது இளகிவிடும்
 ஞானம் பெருகிவரும் நல்வாழ்வு மிகுந்துவரும்
 தொடர்ந்து அணிவோர்க்கு தொட்டதெல்லாம் ஜெயமாகும்
 இசைந்து அணிவோர்க்கு நினைத்ததெல்லாம் ஈடேறும்

நம்பி அணிவோர்க்கு நல்லதெல்லாம் பெருகிவரும்
 நாள்கள் கோள்களெல்லாம் நலமுடனே இணைந்துவரும்
 சந்தனச் சாந்தவளே சங்கரியே சாந்தினியே
 குங்குமப் பூச்சவளே குலக்கொழுந்தே கௌரியம்மா
 காப்புக் கட்டிவிட்டுக் கடமை முடிந்ததென்று
 ஏப்பம் மிகவிட்டு என்றுமே இருந்தறியேன்
 நாளும் பொழுதிலெல்லாம் நறுங்காப்புக் கட்டதனில்
 பூவும் நீருமிட்டுப் போற்றி வணங்கிடுவேன்
 காலைப் பொழுதெழுந்து காப்பதனில் விழித்திடுவேன்
 ஞானச் செழுஞ்சுடரே காளியுன்னைக் காணுகின்றேன்
 காப்பெனக்குக் கையிலுண்டு கடமைகளைச் செய்திடுவேன்
 ஏய்ப்பவரைக் கண்டால் எரிமலைபோற் கனன்றிடுவேன்
 தீமைச் செயலெதுவும் தெரியாது செய்கையிலே
 காப்புக் கையிலிருந்து கண்திறந்து காட்டுமடி
 சொல்லற்கரிதான சோதிமிகு காப்பதனை
 இருபது நாள்வரையில் இசைவோடு விரதமிரு
 பக்தி மனதுடனே பரவி யணிவோர்க்கு
 சித்தியெல் லாந்தருவாள் சீர்பெருகு கௌரியவள்
 முத்திக்கு வழியுண்டு முக்கால் உணர்வுமுண்டு
 எச்சக்தி லோர்களெல்லாம் ஏற்றியெமைப் போற்றிடுவர்
 சொற்சக்தி பொருட்சக்தி துலங்கி வந்திடவே
 அச்சக்தி எல்லாம் அருள்வாள் கௌரியவள்
 கௌரிக் காப்பதனைக் காலம் தவறாமல்
 முறையாய் அணிந்துவர முன்வினைகள் நீங்கிவர
 ஞானம் ஓங்கிவர நல்லறிவு துலங்கிவர
 தேவிமகா காளியரே தெவிட்டாத தீங்கனியே
 காளியாய் வந்தமர்ந்த கௌரியே காப்பருளும்

கௌரி காப்பு முற்றிற்று.

பட்டினத்தார் பாடல்கள்

ஐயிரண்டு திங்களா யங்கமெலா நொந்து பெற்றுப்
பையலென்ற போதே பரிந்தெடுத்துச் - செய்யவிரு
கைப்புறத்தி லேந்திக் கனகமுலை தந்தாளை
எப்பிறப்பிற் காண்பேன் இனி?

முந்தித் தவங்கிடந்து முந்நூறு நாளளவும்
அந்திபக லாச்சிசுவை யாதரித்துத் - தொந்தி
சரியச் சுமந்து பெற்ற தாயார் தமக்கோ
எரியத் தழல் மூட்டுவேன்?

வட்டிலிலும் தொட்டிலிலும் மார்மேலும் தோள்மேலும்
கட்டிலிலும் வைத்தென்னைக் காதலித்து-முட்டச்
சிறகிலிட்டுக் காப்பாற்றிச் சீராட்டும் தாய்க்கோ
விறகிலிட்டுத் தீ மூட்டுவேன்?

நொந்து சுமந்து பெற்று நோவாம லேந்திமுலை
தந்து வளர்த்தெடுத்து தாழாமே-அந்திபகல்
கையிலே கொண்டென்னைக் காப்பாற்றுந்தாய் தனக்கோ
மெய்யிலே தீ மூட்டுவேன்?

அரிசியோ நானிவே னாத்தாள் தனக்கு
வரிசையிட்டுப் பார்த்து மகிழாமல்-உருகியுள்ள
தேனே! அமிர்தமே! செல்வத் திரவியப்பூ
மானே! எனவழைத்த வாய்க்கு?

அள்ளி இடுவ தரிசியோ? தாய் தலைமேற்
கொள்ளிதனை வைப்பேனோ? கூசாமல்-மெள்ள
முகமேல் முகம் வைத்து முத்தாடி யென்றன்
மகனே! எனவழைத்த வாய்க்கு?

முன்னை யிட்டதீ முப்புரத்திலே
பின்னை யிட்டதீ தென்னி லங்கையில்
அன்னை யிட்டதீ அடிவயிற்றிலே
யானு மிட்டதீ மூள்க! மூள்கவே!

வேகுதே தீயதனில் வெந்து பொடிசாம்ப
லாகுதே பாவியே னையகோ! - காகம்
குருவி பறவாமல் கோதாட்டி யென்னைக்
கருதி வளர்த்தெடுத்த கை!

வெந்தாளோ சோணகிரி வித்தகா! நிற்பாதத்தில்
வந்தாளோ என்னை மறந்தாளோ? சந்ததமும்
உன்னையே நோக்கி யுகத்து வாங்கிடந்தென்
தன்னையே ஈன்றெடுத்த தாய்!

வீற்றிருந்த அன்னை வீதிதனி லிருந்தாள்
நேற்றிருந்தாள், இன்றுவெந்து நீரானாள்-பாற்றெளிக்க
எல்லாரும் வாருங்கள்! ஏதென்றி ரங்காமல்
எல்லாம் சிவமயமே யாம்.

பொன்மொழிகள்

- ☞ சீர்ப்பதற்கு நேரம் ஒதுக்குங்கள் - அது இதயத்தின் ஓசை.
- ☞ சீர்தீர்ப்பதற்கு நேரம் ஒதுக்குங்கள் - அது சக்தியின் பிறப்பிடம்.
- ☞ விளையாட நேரம் ஒதுக்குங்கள் - அது இளமையின் இரகசியம்.
- ☞ படிக்க நேரம் ஒதுக்குங்கள் - அது அறிவின் உயர்நிலை.
- ☞ தட்புக்கு நேரம் ஒதுக்குங்கள் - அது மகிழ்ச்சிக்கூறு வாய்.
- ☞ உழைக்க நேரம் ஒதுக்குங்கள் - அது வெற்றியின் வாய்.

இரண்டால் அறிவுபெற.....

- ☞ வருவதும் போவதும் இரண்டு - இன்பம், துன்பம்
- ☞ வந்தால் போகாதது இரண்டு - புகழ், பழி
- ☞ பேசினால் வராதது இரண்டு - மரணம், உயிர்
- ☞ தானாக வருவது இரண்டு - இளமை, முப்பு
- ☞ தம்முடன் வருவது இரண்டு - பரவல், புண்ணியம்
- ☞ அடக்க முடியாதது இரண்டு - ஆசை, துக்கம்
- ☞ தவிர்க்க முடியாதது இரண்டு - பச்சி, தரகம்
- ☞ பிடிக்க முடியாதது இரண்டு - பத்தம், பரசம்
- ☞ அழிவதைத் தடுவது இரண்டு - பெற்றாமை, கேடயம்
- ☞ எல்லோருக்கும் சமமானது இரண்டு - பிறப்பு, இறப்பு

மூன்றால் முன்னோற.....

- ⊕ தவிர்க்க வேண்டியது மூன்று - புகைத்தல், குடித்தல், கூதரல்.
- ⊕ அடக்க வேண்டியது மூன்று - தரக்கு, கேடயம், ஆசை
- ⊕ ஒழிக்க வேண்டியது மூன்று - தீகுட்டு, எராய், சேரம்பல்
- ⊕ கரக்க வேண்டியது மூன்று - வரக்குறுத், தட்பு, அன்பு
- ⊕ மறக்க வேண்டியது மூன்று - மறக்காய், மறக்ககம், சட்டம்
- ⊕ பேசுற வேண்டியது மூன்று - கைதாயம், மனமகிழ்ச்சி, தீகுட்டு

நுன்றி நுவில்கின்த்றோம்!

நுன்றிமில்.....

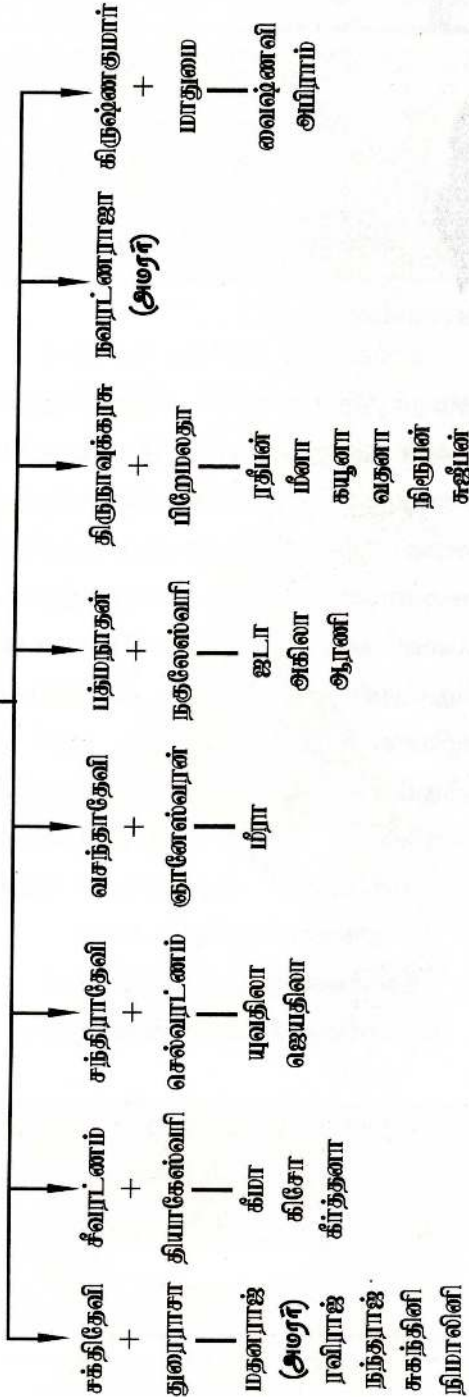
எங்கலின்த் அன்புத் தெய்வம்
அமரர் திருமதி பூபதி-சின்த்னத்துரை
அவர்கள் துறைவனாழ சேர்ந்தபோது சொல்
லொணாத் துயரில் நாங்கள் செயலிழந்திருந்த
வேளை உற்ற துடத்து உதவி, எமக்கு
உறுதுணையாய் நின்த்ற உற்றார், உறவி
னர், அயலவர்கள், நுண்பர்கள் மற்றும்
வெளிநாட்டில் துருந்து தொலை
பேசி வழியாக துயர் பகிர்ந்த
வர்களுக்கும் துறுதிக் கிரி
யைகளில் பங்கு கொண்தும்,
பல்வேறு வழிகளிலும் உதவி
அனைவருக்கும் எமது
உளம்கனிந்த நுன்றிகளைத்
தெரிவித்துக்கொள்கின்த்றோம்.

பிள்ளைகள், மருமக்கள்,
பேரப்பிள்ளைகள்,
உரும்பிராய் கிழக்கு.

சின்னத்துரை + பூபதி

கீதாசாரம்

எனு நடந்ததோ, அது நன்றாகவே நடந்தது.
எனு நடக்கிறதோ, அது நன்றாகவே நடக்கிறது.
எனு நடக்க இருக்கிறதோ,
அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
உன்னுடையது எதை கீழந்தாய்?
எந்நகரம் நீ அழகிராய்?
எதை நீ கொண்டே வந்தாய்?
அதை நீ கீழப்பதற்கு.
எதை நீ படைத்திருக்கிராய்,
அது வீணாகுவதற்கு.
எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ,
அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
எதைக் கொடுத்தாயோ,
அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
எனது இன்று உன்னுடையதோ,
அது நானே மற்றொருவருடையதாகிறது.
மற்றொருநாள் அது வேறொருவருடையதாகும்.

இதுவே உகை நியத்யம்,
எனது படைப்பின் சாரம்சமுமாகும்.
—பகவான் ஸ்ரீ திருஷ்யா—

Sivaranjanam